

वानावक्षि आवह यक्षि यज्ञ च द्वावग्रेरधिकारौ हौत्रमाहवनीयवृषेण हविर्ग्रह-
णं चात एव स्तूयते । वहतेर्यज्ञेश्च लोणमध्यमैकवचने शपि लुप्ते ऽवपत्वादिके
कृते वक्षि यक्षीति वृषम् ॥ ८ ॥

स नः पावक दीदिवोऽग्ने देवांश्च ॥ ९ ॥ इहावह । उप यज्ञो हविश्च नः ॥ ९ ॥

गायत्र्याग्नेयी मेधातिथिदृष्टा हे पावक पावयितः हे दीदिवः दिदेवेति दीदि-
वान् तत्सम्बुद्धौ हे दीदिवः दीप्तिमन् दिवु क्रोडादिषु वसुप्रत्ययः द्वित्वम् तुज्ञादी-
नामिति [पा० ६. १. ७.] अभ्यासदीर्घः लोपो व्योर्वलीति [पा० ६. १. ६६.] वलोपः ।
हे अग्ने देवानिह नोऽस्माकं यज्ञे आवह आनय यज्ञमुप यज्ञसमीपे नोऽस्माकं
हविश्च देवानावह प्रापय ॥ ९ ॥

पावकया यश्चितयल्या कृपा क्षामन्नुचऽउपसो न भानुना ।

तूर्वन यामन्नेतशस्य नू रणऽआ यो धृणे न ततृषाणोऽअजरः ॥ १० ॥

जगती भरद्वाजदृष्टा । योऽग्निः क्षामन् क्षामिण पृथिव्यां रुरुचे रोचते शोभते ।
कया कृपा कृपू सामर्थ्ये कल्पनं कृप् क्षिप् तया कल्पनया सामर्थ्येन दीप्त्या वा ।
क्षामेति पृथिवीनाम [निघ० १. १.] । किम्भूतया कृपा पावकया पावयतीति पा-
वका तथा पावयित्र्या । चितयल्या चेतयल्या यद्वा चितं करोति चितयन्ती तथा
दृढचयकारिण्या । रोचने दृष्टान्तः उपसो न भानुना न इवार्थे यथा उपसः का-
लाः भानुना स्वप्रकाशेन रोचन्ते तद्वत् । किं च यश्चाग्निः धृणिः धृणिरिति दी-
प्तिनाम (७.) सुपां सुलुगिति [पा० ७. १. ३१.] विभक्तेः शे-आदेशः धृणिना दीप्त्या
आ समत्वात् नु निश्चितं रुरुचेऽइत्यनुषङ्गः नकारश्चार्थः । किं कुर्वन् एतशस्य
एतीत्येतशः गमनकुशलस्याश्चस्य यामन् यामनि नियामके रणे युद्धे तूर्वन तूर्व
हिंसायां परवल्तानि हिंसन् न इवार्थे शत्रून् हिंसन्निव रोचते यद्वा यामन्शब्दः
कर्मवाचकः नु अनर्थकम् यामनि कर्मणि तूर्वन त्वरमाण इव एतशस्याश्चस्य रणे
रमणीये पदे आहितोऽध्वर्युणा । तथा ततृषाणः तृष्यतीति ततृषाणः त्रितृषा पि-
पासायाम् बहुलं हन्द्सीति [पा० २. ४. ७६.] ह्लादित्वाहानचि श्रुदित्वे पूर्णाहुतिं पि-
पासुः । अजरः जरारहितः । य ईदृशोऽग्निस्तं कृषाम इत्यर्थः ॥ १० ॥